

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026.04>

Oppari (Dirge) in Tamil Literature: A Socio-Cultural and Historical Study

Srikanth R *

Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Madras Christian College,
East Tambaram, Chennai - 59,

*Correspondence: srimccian@gmail.com. Tel: 7338885930

Article Info

Received on 20-April-2026, Revised on 22-April-2026, Accepted on 25-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

In the landscape of Tamil literature, 'Oppari' (dirge) is not merely a component of death rituals; it stands as a rich oral tradition that has persisted through generations and serves as a historical document recording the internal and external transformations of society.

This article explores in detail the historical evolution of how the 'Kaiyarunilai' (elegiac) poems, celebrated in Sangam literature, transitioned over time into 'Oppari,' which reflects the emotions of the marginalized sections of society. Traces of Oppari are deeply embedded throughout all eras of Tamil literature—starting from the grammar for mourning defined in Tholkappiyam, the heroic elegies expressed in Purananuru, the righteous indignation found in laments within epics like Silappathikaram, to later Puranas and individual poems.

Beyond literary records, this article provides a detailed analysis of Oppari from a folklore perspective, covering its various classifications and sociological backgrounds—specifically examining power struggles related to caste, gender, and class. Furthermore, by comparing Tamil Oppari with Western elegiac traditions, this article highlights the universal aspects of human grief alongside the unique elements inherent to Tamil culture.

KEYWORDS: *Oppari (Dirge), Kaiyarunilai (Elegy), Folk songs, Sangam literature, Tholkappiyam, Sociology, Professional mourners, Gender politics, Dalit feminism, Elegy.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி:

ஒரு சமூகப் பண்பாட்டு மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு

***ஸ்ரீகாந்த் ரா.**, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி,
கிழக்குத் தாம்பரம், சென்னை – 59

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் 'ஒப்பாரி' என்பது வெறும் மரணச் சடங்கின் ஒரு பகுதியாக மட்டும் அன்றி, காலங்காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் ஒரு செழுமையான வாய்மொழி இலக்கியமாகவும், சமூகத்தின் அக மற்றும் புற மாற்றங்களைப் பதிவு செய்யும் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் திகழ்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் 'கையறுநிலை' என்று போற்றப்பட்ட உயர்மறைவுப் பாடல்கள், காலப்போக்கில் சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் 'ஒப்பாரி'யாக உருமாற்றம் பெற்ற வரலாற்றினை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியம் வகுத்த அழகைக்கான இலக்கணம் தொடங்கி, புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வெளிப்படும் வீரயுகக் கையறுநிலை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற காப்பியங்களில் காணப்படும் அறச்சீற்றம் மிக்க புலம்பல்கள், மற்றும் பிற்காலப் புராணங்கள், தனிப்பாடல்கள் எனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அனைத்துக் காலங்களிலும் ஒப்பாரியின் சுவடுகள் ஆழ்ந்து பதிந்துள்ளன. இக்கட்டுரையானது, இலக்கியப் பதிவுகளைத் தாண்டி, நாட்டுப்புறவியலின் பார்வையில் ஒப்பாரியின் பல்வேறு வகைப்பாடுகளையும், அதன் சமூகவியல் பின்னணிகளையும் குறிப்பாகச் சாதி, பாலினம் மற்றும் வர்க்க ரீதியிலான அதிகாரப் போட்டிகளையும் விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், மேலைநாட்டு இரங்கற்பா (Elegy) மரபுகளுடன் தமிழ் ஒப்பாரியை ஒப்பிட்டு, உலகளாவிய மானுடத் துயரத்தின் பொதுவான கூறுகளையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கே உரிய தனித்துவமான கூறுகளையும் இக்கட்டுரை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறது.

முக்கியச் சொற்கள் (Keywords)

ஒப்பாரி, கையறுநிலை, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம், சமூகவியல், தொழில்முறை அழுபவர்கள், பாலின அரசியல், தலித் பெண்ணியம், இரங்கற்பா (Elegy).

1. முன்னுரை: ஒப்பாரியின் வரையறையும் சொல்லிலக்கணமும்

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைமைகளுள் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் மனித வாழ்வின் இரு முனைகளாகத் திகழ்கின்றன. ஒன்று வாழ்வின் தொடக்கத்தைக் கொண்டாடுகிறது; மற்றொன்று வாழ்வின் முடிவைப் பதிவு செய்கிறது. ஒப்பாரி என்பது வாய்மொழியாகப் பாடப்படும் ஒரு துயரப் பாடல் வடிவமாகும். தாய், தந்தை, கணவன், பிள்ளை அல்லது நெருங்கிய உறவினர்கள்

இறந்துவிட்டால், அந்த இழப்பினால் ஏற்படும் ஆறாத் துயரத்தை இசை வடிவில் வெளிப்படுத்துவதே ஒப்பாரி எனப்படும்.

ஒப்பாரி என்ற சொல்லானது ஒப்பு + ஆரி = ஒப்பாரி என்று பிரிக்கப்படுகிறது. 'ஒப்புச் சொல்லி அழுதல்' என்பதே இதன் நேரடிப் பொருளாகும். அதாவது, இறந்தவரின் குணநலன்களையும், அவரோடு தமக்கு இருந்த உறவையும், அவர் வாழ்ந்த காலத்தையும் மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டும், பாராட்டியும் பாடுவதால் இது ஒப்பாரி என அழைக்கப்படுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி 'ஒப்புச் சொல்லி அழுதல்' என்ற விளக்கத்தைத் தருகிறது.

தமிழில் ஒப்பாரிக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் பல்வேறு மாற்றுப் பெயர்கள் அதன் பன்முகத்தன்மையை உணர்த்துகின்றன. அவை பின்வருமாறு:

தமிழ்ப் பெயர்	ஆங்கில இணையான சொல்	சமூக/இலக்கியச் சூழல்
கையறுநிலை	Elegy	சங்க இலக்கியம் மற்றும் இலக்கண மரபு
பிலாக்கணம் / பினக்கானம்	Lamentation	கதறி அழுதல் (வாய்மொழி வழக்கு)
புலம்பல்	Wailing	தனிப்பட்ட மனக்கவலை வெளிப்பாடு
இரங்கற்பா	Funeral Song	இலக்கிய நயம் செறிந்த கவிதை வடிவம்
ஒப்பு	Comparison	ஒப்பீடு செய்து அழுதல்
சாவுப்பாட்டு / இழவுப்பாட்டு	Mourning Song	மரணச் சடங்கு தொடர்பான பொதுப் பெயர்

ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வெறும் துயரத்தின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்லாது, அவை ஒரு 'வளர் கதையைப்' போன்றவை. இதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவு கிடையாது; பாடப் பாட வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும் தன்மையுடையது. இப்பாடல்கள் இறப்பிற்குத் தொடர்பற்றவர்களையும் அந்தத் துயரத்தில் பங்குபெறச் செய்யும் வலிமை கொண்டவை. அழுபவர்கள் அந்தச் சிறு நேரத்தில் இறந்தவரின் வாழ்ந்த காலத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவர்.

2. தமிழ் இலக்கண மரபில் கையறுநிலை மற்றும் அழுகை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒப்பாரியின் வேர்கள் மிக ஆழமானவை. சங்க காலத்தில் இது 'கையறுநிலை' என்று அழைக்கப்பட்டது. 'கை' எனும் சொல் இங்குச் செயலைக் குறிக்கும் ஆகுபெயராக வருகிறது. தலைவனை அல்லது அன்பிற்குரியவரை இழந்து, என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் செயலற்று நிற்கும் நிலையே கையறுநிலை எனப்படும்.

2.1 தொல்காப்பிய வரையறைகள்

தமிழின் ஆதி இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், கையறுநிலையை ஒரு முக்கியமான துறையாக வரையறுத்துள்ளது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் புறத்திணையியலில் பின்வருமாறு ஒரு நூற்பா இடம்பெறுகிறது:

கழித்தார் தேஎத் தமிழ்படர் உறீஇ

ஓழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலையும் (தொல். பொருள் - புறம் - 77)

இங்கு 'கழித்தார்' என்பது மறைந்தவர்களைக் குறிக்கும். ஒருவர் மறைந்தபின் எஞ்சியிருப்பவர்கள் அடையும் எல்லையற்ற துயரத்தையே தொல்காப்பியம் கையறுநிலை என்கிறது. மேலும், மெய்ப்பாட்டியலில் 'அழுகை' தோன்றுவதற்கான நான்கு அடிப்படைக் காரணங்களை அது வரிசைப்படுத்துகிறது:

இழிவே இழிவே அசைவே வறுமையென

விளியில் கொள்கை அழுகை நான்கே (தொல். பொருள் - மெய் - 249)

பிறரால் தாழ்வுபடுத்தப்படுதல் (இழிவு), உறவு மற்றும் உடமைகளை இழத்தல் (இழவு - இங்கு அசைவு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது), நிலையிலிருந்து தாழ்தல், மற்றும் வறுமை ஆகிய நான்கின் அடிப்படையில் அழுகை பிறக்கிறது என்று தொல்காப்பியம் இலக்கணம் வகுக்கிறது.

2.2 பிற்கால இலக்கண நூல்கள்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எனும் நூல் கரந்தைத்திணையில் கையறுநிலையை ஒரு துறையாகக் கொண்டுவருகிறது:

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச்

சேர்ந்தோர் கையற வுரைத்துக்

கைசேர்ந்தவென்று (பு. வெண் - 267)

மன்னன் இறந்தபோது அவனைச் சார்ந்தவர்கள் செய்தறியாது துயருறுவதைக் கையறுநிலை என்று இது விளக்குகிறது. பன்னிரு பாட்டியல் எனும் நூல் இதைப் பின்வருமாறு செம்மைப்படுத்துகிறது:

வெற்றி வேந்தன் விண்ணகம் அடைந்தபின்

கற்றோர் உரைப்பது கையறுநிலையே (பன். பா - 137)

இது கற்றறிந்த சான்றோர்கள் பாடும் கையறுநிலை பற்றியது. ஆனால், மக்கள் பாடும் பொதுவான அழுகைப் பாடல்கள் காலப்போக்கில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பரிணமித்தன.

3. சங்க இலக்கியங்களில் கையறுநிலை: வீரமும் துயரமும்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூறு, சங்க காலத் தமிழர்களின் வீரத்தையும்

வாழ்வியலையும் பாடுவதோடு, அவர்களின் ஆழமான துயரத்தையும் பதிவு செய்துள்ளது. புறநானூற்றில் சுமார் 41 பாடல்கள் கையறுநிலைத் துறையின்கீழ் அமைகின்றன.

3.1 பாரி மகளிரின் கையறுநிலை (புறநானூறு 112)

வேள் பாரி இறந்த பிறகு அவனது மகளிர் பாடிய பாடல், ஒரு நாட்டின் வீழ்ச்சியையும் ஒரு தந்தையின் இழப்பையும் இணைத்துப் பேசுகிறது:

அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவின்
எந்தையும் முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளர்
இற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெடுக்க முரசின் வேந்தரெம் (புறம் - 112)

முந்தைய மாதத்தின் நிலவொளியில் தந்தை தங்கனோடு இருந்ததையும், தமது மலை பிறர் வசமாகாமல் இருந்ததையும், இன்றைய நிலவொளியில் தந்தையை இழந்து, மூவேந்தர்களின் வெற்றி முரசுக்கு முன்னால் அனாதைகளாக நிற்பதையும் அவர்கள் பாடுகின்றனர். இது தந்தைக்கு மகள் பாடும் கையறுநிலைக்கு ஒரு சிறந்த இலக்கியச் சான்றாகும்.

3.2 அவ்வையார் பாடிய அதியமான் கையறுநிலை (புறநானூறு 235)

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் மரணம் அவ்வையாரைப் பெருந்துயரில் ஆழ்த்தியது. அவனது கொடையையும் வீரத்தையும் பாராட்டி அவ்வையார் பாடிய பாடல் ஒப்பாரியின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறது:

சிறிய கள் பெறினே, எமக்கு ஈயும்; மன்னே!
பெரிய கள் பெறினே,
யாம் பாட, தான் மகிழ்ந்து உண்ணும்; மன்னே!
சிறு சோற்றானும் நனி பல கலத்தன்; மன்னே!
பெருஞ் சோற்றானும் நனி பல கலத்தன்; மன்னே!
என்பொடு தடி படு வழி எல்லாம் எமக்கு ஈயும்; மன்னே!
அம்பொடு வேல் நுழை வழி எல்லாம் தான் நிற்கும்; மன்னே!
நரந்தம் நாறும் தன் கையால்,
புலவு நாறும் என் தலை தைவரும்; மன்னே!
அருந் தலை இரும் பாணர் அகல் மண்டைத் துளை உரீஇ,
இரப்போர் கையுளும் போகி,
புரப்போர் புண்கண் பாவை சோர,

அம் சொல் நுண் தேர்ச்சிப் புலவர் நாவில்
சென்று வீழ்ந்தன்று, அவன்
அரு நிறத்து இயங்கிய வேலே!
ஆசு ஆகு எந்தை யாண்டு உளன்கொல்லோ?
இனி, பாடுநரும் இல்லை; பாடுநர்க்கு ஒன்று ஈகுநரும் இல்லை;
பனித் துறைப் பகன்றை நறைக் கொள் மாமலர்
சூடாது வைகியாங்கு, பிறர்க்கு ஒன்று
ஈயாது வீயும் உயிர் தவப் பலவே! (புறம் – 235)

அதியமானின் மார்பில் பாய்ந்த வேல், உண்மையில் இரவலர்களின் பிச்சைப் பாத்திரங்களைத் துளைத்துச் சென்று, பாடும் புலவர்களின் நாவையும் துளைத்துவிட்டது என்று அவ்வையார் பாடும்போது, ஒரு தலைவனின் இழப்பு ஒரு சமூகத்திற்கே ஏற்படும் இழப்பாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

3.3 கணவன் மனைவியைக் குறித்துப் பாடும் கையறுநிலை (புறநானூறு 245)

பொதுவாக இலக்கியங்களில் பெண்கள் அழுது புலம்புவதே மரபாகக் காட்டப்படும் நிலையில், புறநானூற்றில் ஒரு மன்னன் தன் மனைவியின் மறைவிற்காக வருந்திப் பாடும் காட்சி அரிதானது. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை தன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு இறந்தபோது பாடிய பாடல் இது:

யாங்குப் பெரிது ஆயினும், நோய் அளவு எனைத்தே,
உயிர் செகுக்கல்லா மதுகைத்து அன்மையின்?
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளை விறகு ஈமத்து,
ஒள் அழல் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி,
ஞாங்கர் மாய்ந்தனள், மடந்தை;
இன்னும் வாழ்வல்; என் இதன் பண்பே! (புறம் – 245)

தன் மனைவியைச் சுகுகாட்டுத் தீயில் இட்ட பிறகும், அவளுடன் உடன் மடியாமல் தான் இன்னும் உயிர் வாழ்வதைச் 'சாவாமை' என்ற பொருளில் வருத்தத்துடன் மன்னன் இங்குப் பதிவு செய்கிறான். இது கணவன் மனைவிக்காகப் பாடும் ஒப்பாரி மரபிற்கு ஒரு ஆதிச் சான்றாகும்.

4. காப்பிய இலக்கியங்களில் புலம்பல் மரபு: சிலப்பதிகாரம் முதல் சீவகசிந்தாமணி வரை

சங்க காலத்திற்குப் பிறகு வந்த காப்பியக் காலத்திலும், புலம்பல் மற்றும் கையறுநிலை ஒரு

முக்கியக் கூறாகத் தொடர்ந்தது. குறிப்பாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கண்ணகியின் புலம்பல் ஒரு சமூகப் புரட்சிக்கான குரலாக ஒலிக்கிறது.

4.1 சிலப்பதிகாரம்: கண்ணகியின் அறச்சீற்றம்

கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியைக் கேட்ட கண்ணகி, மதுரை நகரத் தெருக்களில் அழுது புலம்புவது 'ஊர் சூழ் வரி' பகுதியில் விவரிக்கப்படுகிறது. அவளது புலம்பல் வெறும் தனிப்பட்ட சோகம் மட்டுமல்ல, அது அதிகாரத்திற்கு எதிரான கேள்வியாகவும் மாறுகிறது:

பெண்டிரும் உண்டு கொல்! பெண்டிரும் உண்டு கொல்!

கொண்ட கொழுநர் உறு குறை தாங்குறாஉம்

பெண்டிரும் உண்டு கொல்! பெண்டிரும் உண்டு கொல்!

சான்றோரும் உண்டு கொல்! சான்றோரும் உண்டு கொல்!

ஈன்ற குழவி எடுத்து வளர்குறுஉம்

சான்றோரும் உண்டு கொல்! சான்றோரும் உண்டு கொல்!

தெய்வமும் உண்டு கொல்! தெய்வமும் உண்டு கொல்!

கைவாளில் தப்பிய மன்னவன் கூடலில்

தெய்வமும் உண்டு கொல்! தெய்வமும் உண்டு கொல்!

என்று இவை சொல்லி அழுவாள் (சிலப்பதிகாரம் 19. 51-60)

கண்ணகியின் இந்தப் புலம்பல், ஒரு நீதி தவறிய மன்னனின் ஆட்சியில் அறம் இருக்கிறதா, தெய்வம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறது. இது பிற்காலத்து நாட்டுப்புற ஒப்பாரிகளில் காணப்படும் 'விதி' மற்றும் 'அநீதி' குறித்த முறையீடுகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது.

4.2 மணிமேகலை

மணிமேகலை காப்பியத்தில், மணிப்பல்லவத் தீவில் தனித்து விடப்பட்ட மணிமேகலை, தன் தந்தை கோவலனின் நினைவால் அழுது புலம்புகிறாள்:

கோற்றொடு மாதரொடு வேற்று நாடடைந்து

வரை வாழ்ந்துள்ளது உழந்த மணிப்பூண் அகலத்து ஐயாவோ

வென்றழுவோள் (மணிமேகலை 8. 41-43)

இது ஒரு மகள் தன் தந்தையின் நிலையைக் குறித்துப் பாடும் புலம்பலாக அமைகிறது.

4.3 சீவகசிந்தாமணி

சீவகசிந்தாமணியில் விசையை தன் கணவன் சச்சந்தன் இறந்தபோது பாடும் பாடலில், பிறப்பும் இறப்பும் இணையும் ஒரு அவலமான சூழல் விவரிக்கப்படுகிறது:

வெவ்வாய் ஓரி முழவு ஆக
விளிந்தார் ஈமம் விளக்கு ஆக
ஒவ்வாச் சுடுகாட்டு உயர் அரங்கில்
நிழல் போல் நுடங்கிப் பேய் ஆட
எவ்வாய் மருங்கும் இருந்து
இரங்கிச் கூகை குழறிய பாராட்ட
இவ்வாறு ஆகிப் பிறப்பதோ

இதுவோ மன்னர்க்கு இயல் வேந்தே (நாமகள் இலம்பகம்: 309)

சுடுகாட்டில் சீவகனைப் பெற்றெடுக்கும் விசையை, ஒரு அரசனின் மகன் இத்தகைய இழிவான சூழலில் பிறப்பதா என்று அரற்றுகிறான். பிறப்பு மற்றும் இறப்பின் சங்கமத்தில் ஒரு பெண்ணின் துயரத்தை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

5. பக்தி மற்றும் சிற்றிலக்கியங்களில் இரங்கற்பா பதிவுகள்

பக்தி இலக்கியக் காலத்திலும், பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்களிலும் கையறுநிலை மற்றும் புலம்பல் பாடல்கள் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பெற்றன.

5.1 பட்டினத்தார் பாடல்கள்

சித்தர் மரபில் வந்த பட்டினத்தார், உலக நிலையாமையைப் பாடியவர். அவர் தன் தாயின் மறைவின்போது பாடிய பாடல்கள் இன்றும் ஒப்பாரி மரபில் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றவை. ஒரு துறவியின் உள்ளத்தில் இருந்து வெளிப்படும் தாய்ப்பாசத்தின் வெளிப்பாடாக இவை அமைகின்றன:

ஐயிரண்டு திங்களாய்
அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்
செய்ய இரு
கைப் புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை
தந்தாளை

எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி? (தாயார் தகனக் கிரியை – 1)

ஆண்கள் பாடும் ஒப்பாரி எவ்வளவு ஆழமான உணர்ச்சிகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு பட்டினத்தாரின் இந்தப் பாடல்கள் சான்றாகும்.

5.2 கதைப்பாடல்கள்

தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களில் ஒப்பாரி ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கமாகும்.

- **பவளக்கொடி மாலை:** "இந்த விதியெந்தனுக்கு ஈஸ்வரனார் கட்டளையுயோ என்று மண்ணில் விழுந்து மைந்தன் புரண்டழுதான்" என்று கதைத் தலைவரின் துயரம் விவரிக்கப்படுகிறது.
- **வீணாதி வீணன் கதை:** "பாட்டில் கிடப்பவனை காட்டிலிடப் பச்சரிசியும் கிடையாதே" என்ற புலம்பல் வழியாக மரணத்தின் அவலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

6. புராணங்களில் ஒப்பாரி: ஒரு வாழ்வியல் மீதான விமர்சனம்

புராண இதிகாசங்களில் துயரமான தருணங்கள் வரும்போது, கதாபாத்திரங்கள் பாடுவதாகக் கவிஞர்கள் புனைந்த பாடல்கள் ஒப்பாரியின் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றன.

6.1 கம்பராமாயணம்

இராவணன் இறந்தபோது மண்டோதரி புலம்பும் காட்சி கம்பரின் கவித்திறத்தால் ஒரு சிறந்த இரங்கற்பாவாக உருவெடுத்துள்ளது. இராவணனின் மார்பில் பாய்ந்த அம்பைத் தேடி மண்டோதரி அழுவதாகக் கம்பர் பாடுகிறார். மேலும் வாலிக்காகத் தாரையும், தந்தைக்காக அங்கதனும் புலம்பும் செய்திகள் ஆண்களும் ஒப்பாரி பாடுவதற்கான சான்றுகளாக உள்ளன.

6.2 அரிச்சந்திரப் புராணம்

அரிச்சந்திரப் புராணத்தில் மயான காண்டத்தில் சந்திரமதி தன் மகன் உலோகிதாசன் இறந்தபோது பாடும் பாடல் நாட்டுப்புற ஒப்பாரிகளுக்கு மிக நெருக்கமானது:

பனியா னனைந்து வெயிலால் உலர்ந்து

பசியா லலைந்து முலவா

அணியாய வெங்க ணரவா லிறந்து

அதியாவ மென்கொலறியேன்

றனியே கிடந்து விடநோய் செறிந்து

தரைமீது ருண்ட மகனே

இனியாரை நம்பி உயிர்வாழ்வ மென்ற

ஈறையோனும் யானுமவமே (அரிச்சந்திரப் புராணம் 997)

தன் மகனைப் பாம்பு கடித்ததால் இழந்த தாய், அவனது உடலைக் கண்டு அழுது புலம்பும் இப்பாடல், ஒரு தாயின் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

7. நாட்டுப்புற ஒப்பாரிப் பாடல்கள்: ஒரு விரிவான வகைப்பாடு

நாட்டுப்புற மக்களிடையே ஒப்பாரி என்பது ஒரு வாழ்வியல் கலையாகவே திகழ்கிறது. நா.

வானமாமலை, சு. சக்திவேல், தே. லூர்து போன்ற நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர்கள் இதனை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். ஒப்பாரி என்பது பெரும்பாலும் பெண்களின் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

7.1 உறவுமுறை அடிப்படையில் ஒப்பாரிகள்

ஒப்பாரிப் பாடல்கள் இறந்தவருக்கும் அழுபவருக்கும் இடையேயான உறவைப் பொறுத்து அதன் மையக்கருத்து மாறுபடும்.

7.1.1 தாய் இழப்பு

தாயை இழந்த மகள் அல்லது மகன் பாடும் ஒப்பாரியில், தாயின் அரவணைப்பும், இனிப் பிறந்த வீட்டிற்குச் சென்றால் யார் வரவேற்பார்கள் என்ற ஏக்கமும் வெளிப்படும்:

வடக்கே மழை பேயும் வண்ணாறு தண்ணி வரும் வண்ணாத்திப் தண்ணியிலே வாழை மீனு துள்ளி வரும் வாழை மீனு அரிச்செடுக்க வண்ணப் பொறப்பெழந்தேன் வரிசையுள்ள தாயிழந்தேன்

7.1.2 கணவன் இழப்பு

கணவனை இழந்த பெண் பாடும் ஒப்பாரி மிகவும் உருக்கமானது. இது அவளது எதிர்காலப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் சமூக மாற்றங்களை (பூ, பொட்டு இழத்தல்) மையமாகக் கொண்டிருக்கும்: தோணி வருகுதுண்ணு துறைமுகமே காத்திருந்தேன் தோணி கவுந்திருச்சே துறைமுகமே ஆசையில்ல கப்பல் வருகுதுண்ணு – நான் கடற்கரையே காத்திருந்தன் கப்பல் கவுந்திருச்சே கடற்கரையே ஆசையில்ல

8. ஒப்பாரியின் சமூகவியல்: சாதி, பாலினம் மற்றும் அதிகாரக் கட்டமைப்புகள்

ஒப்பாரி என்பது வெறும் துயரத்தின் மொழி மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூக வடிகால் மற்றும் அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரல் ஆகும்.

8.1 சாதியக் கட்டமைப்பும் ஒப்பாரியும்

தமிழ்நாட்டில் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்ட சமூக மக்களிடையே (தலித்) ஒரு வலிமையான கலை வடிவமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. மரண அறிவிப்பைச் செய்யும் 'பறை' இசைக்கும், அதனோடு இணைந்து பாடப்படும் ஒப்பாரிக்கும் சமூக அடுக்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் உண்டு.

8.2 பாலின அரசியல் (Gender Politics)

ஒப்பாரி பெரும்பாலும் பெண்களுக்கே உரித்தான ஒரு வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது. பொதுவெளியில் பெண்கள் உரக்கப் பேசுவோ அல்லது தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்கவோ அனுமதிக்கப்படாத ஒரு சமூகச் சூழலில், ஒப்பாரி அவர்களுக்கு ஒரு சுதந்திரமான வெளியை

வழங்குகிறது.

பெண்கள் ஒப்பாரியின் வழியாகத் தங்கள் குடும்பத்தில் நடக்கும் அநீதிகளையும், மாமியார் கொடுமைகளையும் கூடப் பகிரங்கமாகத் தெரிவிப்பார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு மனநலத் தீர்வாகவும் (Catharsis) அமைகிறது.

8.3 தலித் பெண்ணியக் குரல்

பாமா போன்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் ஒப்பாரி ஒரு அரசியல் கருவியாகப் பார்க்கப்படுகிறது. 'சங்கதி' நாவலில் தலித் பெண்கள் தங்கள் உழைப்பையும், உடலையும், வலியையும் பாடல்கள் வழியாகப் பதிவு செய்கிறார்கள்.

9. தொழில்முறை ஒப்பாரிப் பாடகர்கள்: ஒரு சமூகப் பொருளாதாரப் பார்வை

இன்று ஒப்பாரி என்பது ஒரு சடங்குத் தொழிலாகவும் மாறியுள்ளது. வசதி படைத்த குடும்பங்களில், இறந்தவருக்காக அழுவதற்குத் தொழில்முறைப் பாடகர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் 'Moirologists' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தொழில்முறை ஒப்பாரிப் பாடகர்கள் இறந்தவரைப் பற்றிய தகவல்களை உறவினர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு, அதற்கேற்பப் பாடல்களைப் புனைவார்கள். அழுவதற்கென்றே தங்களைத் தயார் செய்துகொள்ளும் இவர்கள், தங்கள் சொந்தக் குடும்பத்து இறப்புகளை நினைத்துப் பார்த்துத் தங்களுக்குள் அழுகையை வரவழைத்துக்கொள்வர்.

10. ஈழத்துத் தமிழ் மரபில் ஒப்பாரி மற்றும் தொழில்முறை அழுபவர்கள்

இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளிலும் ஒப்பாரி மரபு செழுமையாக உள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி 'பிலாக்கணம்' என்று பரவலாக அழைக்கப்படுகிறது.

அலகு சுப்பிரமணியம் எழுதிய 'Professional Mourners' (1964) என்ற சிறுகதை, இலங்கையில் தொழில்முறை அழுபவர்கள் எவ்வாறு ஒரு சடங்கின் பெயரால் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை விவரிக்கிறது. அங்கு கோவியர் சமூகப் பெண்கள் வீட்டிற்குள் வந்து ஒப்பாரி வைப்பார்கள்; பள்ளர் மற்றும் நல்லவர் சமூக ஆண்கள் மயான ஊர்வலத்தில் பங்குபெறுவார்கள்.

11. ஒப்பாரியும் மேலைநாட்டு இரங்கற்பாவும் (Elegy): ஒரு ஒப்பீட்டு ஆய்வு

தமிழ் இலக்கியத்தின் 'கையறுநிலை' மற்றும் மேலைநாட்டு 'Elegy' ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையே பல வியக்கத்தக்க ஒற்றுமைகள் உள்ளன.

கருப்பொருள்	தமிழ் (கையறுநிலை)	கிரேக்கம் (Elegy)
வீரம் (Valour)	போரில் வீழ்ந்த மறவனைப் புகழ்தல்	வீர மரணம் புகழ் பாடுதல்
காதல் (Love)	தலைவனின் பிரிவால் வாடுதல்	அடைய முடியாத காதலைப் புலம்புதல்

கருப்பொருள்	தமிழ் (கையறுநிலை)	கிரேக்கம் (Elegy)
நிலையாமை	இளமை மற்றும் வாழ்வின் நிலையாமை	காலத்தின் ஓட்டமும் முதுமையும்

அவ்வையாரின் அதியமான் கையறுநிலையும், கிரேக்கக் கவிஞர் சாப்போ (Sappho) தன் தோழிகளுக்காகப் பாடிய இரங்கற்பாக்களும் ஒரே விதமான உணர்ச்சிக் குவியல்களைக் கொண்டுள்ளன. நவீன காலத்தில் கண்ணதாசன் மற்றும் முடியரசனின் இரங்கற்பாக்கள் தாமஸ் கிரே மற்றும் டென்னிசனின் பாடல்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை.

12. சமகால இலக்கியம் மற்றும் ஊடகங்களில் ஒப்பாரியின் நிலை

இன்றைய நவீன உலகில் ஒப்பாரி ஒரு மறைந்து வரும் கலை வடிவமாக (Dying Art) மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயினும், தற்காலத் தமிழ் சினிமா 'பரியேறும் பெருமாள்', 'சேதும் ஆயிரம் பொன்' போன்ற படங்கள் வழியாக ஒப்பாரியை ஒரு வலிமையான உணர்ச்சிக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மேலைநாட்டு இலக்கியத் தாக்கத்தால் தமிழில் உருவான மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில், கையறுநிலை ஒரு நவீனக் கவிதை வடிவமாக மாறியது. சானட் மற்றும் பிளாங்க் வெர்ஸ் போன்ற வடிவங்களில் இரங்கற்பாக்கள் எழுதப்பட்டன.

13. முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒப்பாரி என்பது ஒரு நீண்ட நெடிய வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. சங்க காலத்து மன்னர்களின் புகழ் பாடிய 'கையறுநிலை'யில் தொடங்கி, காப்பியங்களின் அறச்சீற்றமாகப் பரிணமித்து, இன்று சாமானிய மக்களின் வாழ்வியல் ஆவணமாக 'ஒப்பாரி' நிலைபெற்றுள்ளது. இப்பாடல்கள் வெறும் அழகைச் சொற்கள் அல்ல; அவை ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு, பண்பாடு, மற்றும் தனிமனிதப் போராட்டங்களின் சாட்சிகள்.

14. நூற்பட்டியல் (References)

ஆங்கில ஆதாரங்கள் (English Sources):

- [1]. Chelliah, S. "The Governing Features of Greek and Tamil Elegies as Sharing the Credit of Standing in Parallel Lines in Treatment of Themes: An Appraisal." *International Journal of Advanced Multidisciplinary Health Sciences*, 2018, pp. 22-26.
- [2]. Greene, Paul D. "Professional Mourners in Tamil Nadu: Gender Dynamics and Social Navigation." *University of Maryland, Baltimore County*, [n.d.].

- [3]. Goswami, M. P. "Tamil Songs of Mourning: Understanding the Reflection of Times in Oppari Songs." *School of Communication, Central University of Tamil Nadu*, 2022.
- [4]. Subramaniam, Alagu. "Professional Mourners." 1964. *Literary Study by Ea Fonseka*, 2024.
- [5]. "The Influence of Western Literary Traditions on Indian Poetry: A Critical Analysis." *International Journal of Educational Research and Literary Studies*, 2020.

தமிழ் ஆதாரங்கள் (Tamil Sources):

- [1]. வானமாமலை, நா. *தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்*. 6-ஆம் பதிப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2006.
- [2]. சக்திவேல், சு. *நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு*. 7-ஆம் பதிப்பு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2006.
- [3]. இளங்கோவன், மு. "ஒப்பாரி இலக்கியம்: வரையறைகளும் வகைப்பாடுகளும்." மு. *இளங்கோவன் வலைப்பக்கம் (Blog)*, 25 ஏப்ரல் 2007.
- [4]. பாமா. *சங்கதி (Sangati: Events)*. லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ட்ரோம் மொழியாக்கம், 2-ஆம் பதிப்பு, ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகப் பதிப்பகம், 2005.
- [5]. "தமிழ் இலக்கியங்களில் இரங்கற்பா மற்றும் மேலைநாட்டு ஒப்பீடு." *Redalyc*, [n.d.].